

udførte, og forekomme ikke længere. Det forekommer mig fremdeles at være klart, at der nu ikke kan udledes nogen særskilt Berettigelse af Rescriptet af 1813, ligesom jeg i det Hele taget allerede tidligere har meddeelt Thinget, at der ikke er blevet givet Bevillinger i de senere Aar af Indenrigsministeriet til Bondejords Inddragelse, paa Grund af Hovoriets Afløsning, undtagen maaskee i et eller andet ganske enkelt Tilfælde, hvor det allerede tidligere var tilfagt. Jeg idetmindste har ikke givet nogen saadan Bevilling, og jeg troer ikke heller, at mine Formænd i Ministeriet have givet nogen saadan. Jeg troer ogsaa, at der maa være en Irring tilstede med Hensyn til de to specielt nævnte Tilfælde. Det ene Tilfælde, som er nævnt, fra Liselund paa Møen, er mig ganske ubekendt, og med Hensyn til det andet Tilfælde, som er blevet nævnet, fra Cegholm, herfter der vist, som sagt, en Misforstaaelse. Det er desværre saa almindeligt, at, naar en saadan Sag forekommer paa et Gods, saa høre Bønderne Noget om Sagen, men de erfare ikke, hvorledes den egentlig hænger sammen, og derved udbredes ugrundede Rygter. Der er paa Cegholm Gods et meget vanskeligt Forhold, som jeg anseer for meget tvivlsomt, og siden Cegholm Gods nu er bragt paa Bane, skal jeg gjerne forklare Forholdet for Thinget. Der er nemlig en By, bestaaende af nogle Gaarde, jeg troer der er 8, maaskee dog ikke fuldt saa mange, men, nok sagt, der er en By, som er bygget paa en nedlagt Hovedgaards Jorder, hvilke tildeels ere benævnte som Hovedgaardsjorder, og nu er der opkastet det Spørgsmaal, om denne Jord er fæsteplichtig. Dette Spørgsmaal blev allerede opkastet i Rentekammerets Tid, da jeg forestod den vedkommende Section, men det blev ikke afgjort den Gang. Rentekammeret forlangte Dplysning om, om der ikke som Bederlag var inddraget Bondejord under Cegholm Hovedgaard, men det blev ikke dengang oplyst. Nu er Sagen kommen for igjen, og der er fundet — jeg erindrer ikke, om det er i Rentekammerets Archiv eller i Godsarchivet, — et meget gammelt Document, der er mindst 150 Aar gammelt, ja maaskee ældre, og hvori den daværende Konge har sanctioneret Hovedgaardens Nedlæggelse

og denne Bondebyes Dyrettelse, og i dette Document staaer der nogle meget utydelige Udtryk om Overtørelse af Hovedgaardstarten. Ifølge dette Document formeente Godseieren, at denne Jord ikke var undergivet Fæsteplicht. Ministeriet svarede derpaa — jeg kjender denne Sag nøie, da den er refereret for mig, og jeg har selv afgjort den, — at det ikke dristede sig til paa sit Ansvar at erkjende denne Jord for ikke at være undergivet Fæsteplicht, men at Ministeriet paa den anden Side erkjendte, at Sagen var yderst tvivlsom, og at Ministeriet derfor var villigt til, naar Godseieren vilde begynde en Rets sag om dette Spørgsmaal, at instruere Kammeradvocaten om at tage til Gjenmæle, og derfor om ei at nedlægge Paa stand om Omkostninger, idet man erkjendte, at der var Grund til at søge Betydningen af hiint gamle Document afgjort ved Landets Domstole. See, dette er Sagen fra Cegholms Gods. Det er mig ikke bekendt, hvad Godseieren siden har bestemt sig til, men det forekommer mig, at det maa være klart for Thinget og Alle, at dette var den ene rette Maade at afgjøre denne Sag paa.

J. A. Hansen: Jeg kan ikke Andet end aflægge den ærede Minister min Tak for de givne Dplysninger.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.

L. C. Larsen: Jeg tillader mig at foreslaae, at Sagen henvises til et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

J. A. Hansen: Jeg turde maaskee foreslaae, at Udvalget, forsaavidt Thinget maatte ønske et saadant nedsat, blev indfranket til 3 Medlemmer.

Formanden: Der foreligger saaledes 2 Forslag om et Udvalgs Nedsættelse. Jeg skal først sætte under Afstemning, om der skal nedsættes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.